ग्रयापि च भवेन्मृत्युस्वद्वस्तान्नान्यतः प्रभो। यशस्यं श्लाघनीयं च बद्धस्तान्मर्णां मम ॥ ६०॥ स्राम्य गात्रे संपश्यद्रावणो भीमविक्रमः। तस्य देवस्य सकलां त्रैलोकां सचराचरं ॥ ६१॥ म्रादित्या मरुतः साध्या वसवोज्याश्विनावपि । रुद्राश्च पितर्श्वेव यमो वैश्ववणास्तथा ॥ ६२॥ समुद्रा गिर्यो नयो वेदा विकास्त्रयो प्रायः। ग्रक्तारागणा व्योम सिद्धगन्धर्वचार्णाः ॥ ६३॥ मर्ख्यो वेद्विदो गरुडो प्य भुजङ्गमाः। य चान्ये देवता यत्ताः संस्थिता दैत्यरात्तसाः ॥ ६४॥ गात्रेषु शयनस्थस्य दृश्यत्ते सूच्ममूर्त्तयः। म्राक् रामोज्य धर्मात्मा क्यगस्त्यं मुनिसत्तमं ॥ ६५॥ द्वीपस्थः पुरुषः को उसौ तिस्रः को खस्तु काश्च ताः। शयानः पुरुषः को उसौ दैत्यदानवद्रपद्धा ॥ ६६॥ रामस्य वचनं श्रुवा ग्रगस्त्यो वाक्यमब्रवीत्। श्र्यतामिभधास्यामि द्वद्वं सनातनं ॥ ६७॥ भगवान् कपिलो नाम द्वीपस्थो नर् उच्यते। ये तु नृत्यन्ति वै तत्र सुरास्ते तस्य धीमतः ॥ ६०॥ तुल्यतेजः प्रभावास्ते कपिलस्य नर्स्य वै। नामौ क्रुद्धेन दृष्टस्तु राच्नमः पापनिश्चयः ॥ ६१॥